

DECIZIA nr. / 2008
privind solutionarea contestatiei formulata de **SC X SRL**,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul de Solutionare a Contestatiilor a fost sesizata de Activitatea de Inspecție Fiscala - Serviciul Inspecție Fiscala 3 Contribuabili Mijlocii, cu adresa nr. , asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in Bucuresti,

Obiectul contestatiei, inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. , completata cu adresa inregistrata sub nr. , il constituie urmatoarele decizii de impunere:

- Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , intocmita de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspecție Fiscala, in baza Raportului de inspectie fiscala nr.I , prin care s-au stabilit in sarcina societatii obligatii fiscale suplimentare de plata, din care petenta contesta suma de Y lei reprezentand varsaminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap si majorari de intarziere aferente in suma de T lei;

- Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.

De asemenea, SC X SRL solicita suspendarea executarii deciziei de impunere.

Deciziile de impunere contestate au fost comunicate petentei sub semnatura la data de **29.10.2007**.

Avand in vedere dispozitiile art.205 alin. (1), art.207 alin. (1), si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata impotriva deciziilor de impunere nr. si nr. , SC X SRL solicita anularea obligatiei fiscale in suma de Y+T lei, ca urmare a constatarii de catre organul fiscal a incalcarii dispozitiilor art. 42 si art. 43 din OUG nr.102/1999 si suspendarea executarii deciziei pana la solutionarea contestatiei.

In sustinerea contestatiei, petenta aduce urmatoarele argumente:

- organul de inspectie fiscala a retinut gresit faptul ca SC X SRL nu a respectat dispozitiile art.42 si art.43 din OUG nr.102/1999, intrucat notiunea de agent economic nu este echivalenta cu aceea de persoana juridica, cele 2 sucursale din Pitesti si Brasov nu au personalitate juridica neavand mai mult de 75 de angajati, astfel incat niciuna dintre ele nu avea obligatia sa angajeze persoane cu handicap in procent de 4% din numarul total de angajati;

- singurul organ indreptatit sa interpreteze un act normativ este organul legislativ emitent (Parlamentul), iar prin Legea nr. 448/06.12.2006 se face referire la obligatia

de incadrare a persoanelor cu handicap numai a persoanelor juridice nu si a agentilor economici;

- nu exista dispozitii legale care sa defineasca expres notiunea de agent economic, dar exista un cadru doctrinar si legal, din care rezulta diferenta intre persoana juridica si agentul economic: in dictionarul economic, sucursalele unei societati comerciale sunt definite ca agenti economici, fiind inregistrate in Registrul Comertului din unitatea administrativa in care isi au sediul si avand independenta fata de firma mama; potrivit art.43 din Legea nr.31/1990, sucursalele sunt dezmembraminte fara personalitate juridica ale societatilor comerciale, adica entitati economice distincte cu autonomie fata de societatea mama.

Prin adresa ANPH nr.1438/27.02.2007, ca raspuns la adresa societatii nr. se precizeaza faptul ca art.42 si art.43 din OUG nr.102/1999 se aplica pentru fiecare din sucursale.

Prin adresa nr.1483/18.04.2007, ANPH comunica organelor fiscale faptul ca art.42 si art.43 din OUG nr.102/1999 se aplica persoanei juridice si nu fiecarei sucursale in parte, fapt comunicat si societatii prin adresa nr.1483/18.04.2007, retragandu-si comunicarea din data de 27.02.2007.

Adresandu-se din nou ANPH, urmare schimbarii punctului de vedere, prin adresa transmisa DGFP sub nr.1483/07.08.2007, aceasta institutie comunica faptul ca isi mentine punctul de vedere initial.

SC X SRL apreciaza ca organul de inspectie fiscala nu a adoptat o atitudine corecta fata de o alta autoritate, neluand in considerare ultimul raspuns al ANPH, acest organism fiind indreptatit sa urmareasca achitarea obligatiilor catre Fondul special de solidaritate sociala pentru persoane cu handicap si sa efectueze controlul specializat pana la preluarea de catre Ministerul Finantelor a sarcinii de colectare a acestei categorii de creante bugetare.

De asemenea, petenta mentioneaza ca din informatiile primite reiese ca si alte societati comerciale care au sucursale (banci, societati de asigurari, s.a.) au procedat la fel, astfel incat nu intelege de ce nu se accepta ca o societate comerciala poate sa-si indeplineasca cu buna credinta obligatiile fata de stat, iar daca ar fi considerat ca trebuie sa adopte punctul de vedere al organului fiscal si-ar fi indeplinit si aceasta obligatie.

In concluzie, societatea solicita organului de jurisdictie sa adopte o conduita impartiala si sa nu ratifice un act prin care este sanctionata in mod nemeritat.

Petenta precizeaza ca anexeaza, in copie, RIF; decizia nr. ; adresele la care a facut referire; extras OUG nr.102/1999; extras Legea nr.448/2006; adresa Consiliului National a IMM.

II. Prin:

- Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , intocmita de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala, in baza Raportului de inspectie fiscala nr.I , s-au stabilit in sarcina societatii obligatii suplimentare in suma de Y+T lei, reprezentand varsaminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap suma de Y lei si majorari de intarziere aferente in suma de T lei;

- Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. , organele de inspectie fiscala ale Activitatii de Inspectie Fiscala au precizat obligatiile fiscale verificate pentru care nu s-a modificat baza de impunere.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile contestatarei, constatările organelor de inspectie fiscala, precum si prevederile actelor normative in vigoare, se retin urmatoarele:

S.C. X S.R.L., avand domiciliul fiscal in Bucuresti, str. este inmatriculata la Registrul Comertului sub nr. J40/ /1991, avand cod unic de inregistrare R .

Societatea detine urmatoarele sucursale:

- Pitesti, avand J03/ /1991 si CUI
- Brasov, avand J08/ /1991 si CUI ;
- Bucuresti, avand J40/ /2003, CUI

Obiectul de activitate principal, conform actului constitutiv, consta in "Inchirierea autoturismelor de capacitate mica - cod CAEN 7110, in perioada verificata (01.03.2002-31.12.2006), activitatea desfasurata fiind reprezentata si de operatiuni de leasing - cod CAEN 6521; intretinerea si repararea autoturismelor - cod CAEN 5020; inchirierea si subinchirierea bunurilor imobiliare proprii si inchiriate- cod CAEN 7020; activitati de intermediere privind asigurarea si reasigurarea - cod CAEN 6603.

Prin raportul de inspectie fiscala nr. I ce a stat la baza emiterii deciziilor de impunere contestate, Activitatea de Inspectie Fiscala - Serviciul Inspectie Fiscala 3 Contribuabili Mijlocii a efectuat verificarea modului de constituire si virare a impozitelor, taxelor si contributiilor datorate bugetului general consolidat la SC X SRL, pentru perioada 01.03.2002-31.12.2006.

3.1. Referitor la Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. _____

3.1.1. Cu privire la varsaminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neincadrate in suma de Y lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea contestatara datoreaza suma de Y lei reprezentand varsaminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neincadrate, in conditiile in care potrivit reglementarilor legale in vigoare pentru perioada verificata, obligatia de a angaja persoane cu handicap într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajati, revine persoanei juridice, respectiv SC X SRL si nu fiecarei sucursale in parte.

In fapt, din documentele existente la dosarul cauzei si din constatările organelor de inspectie fiscala, rezulta ca in perioada verificata, societatea a desfasurat activitate, atat la sediul principal din Bucuresti, str. nr. , sector 4, cat si in cadrul sucursalelor din Pitesti, Brasov si Bucuresti.

Prin raportul de inspectie fiscala, organele de inspectie fiscala au constatat ca, pentru perioada 01.03.2002-31.12.2006, societatea a depasit numarul limita de salariatii prevazut la art.42 din O.U.G. nr.102/1999, cu modificarile si completarile ulterioare si ale art.77 din Legea nr.448/2006, pentru care avea obligatia de a plati lunar catre bugetul de stat o suma egala cu salariul minim brut pe tara inmultit cu numarul de locuri de munca in care nu a incadrat persoane cu handicap.

Astfel a fost stabilita obligatia de plata a contributiei privind protectia specială si încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap in suma de Y lei.

Ca urmare, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. s-au stabilit in sarcina societatii obligatii suplimentare in suma de Y lei, reprezentand varsaminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neincadrate.

In drept, in speta sunt incidente prevederile O.U.G. nr.102/1999 privind protectia specială si încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu modificarile si completarile ulterioare, astfel:

Potrivit O.U.G. nr.102/1999 privind protectia specială si încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicata in M.O. nr.310 din data de 30.06.1999:

“Art.42 - (1) Societățile comerciale, regiile autonome, societățile si companiile nationale si alti agenti economici, care au un număr de cel puțin 100 de angajati, au obligatia de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajati.”

“Art.43 - (1) Societățile comerciale, regiile autonome, societățile si companiile nationale si alti agenti economici, care nu angajează persoane cu handicap în condițiile prevăzute la art. 42, au obligatia de a plăti lunar la Fondul de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap o sumă egală cu salariul minim brut pe economie înmultit cu numărul locurilor de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap, potrivit dispozițiilor ordonantei de urgență.

(2) Persoanelor cu handicap angajate cu contract individual de muncă li se asigură toate adaptările si înlesnirile necesare pentru înlăturarea oricărui impedimente în activitatea pe care o desfășoară.”

Potrivit Legii nr. 519/2002 pentru aprobarea O.U.G. nr.102/1999 privind protectia specială si încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicata in M.O. nr.555 din data de **29.07.2002**:

"Art. 42. - (1) Persoanele juridice care au un număr de cel puțin 100 de angajati au obligatia de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajati.

(2) Persoanelor cu handicap angajate cu contract individual de muncă li se asigură toate adaptările si înlesnirile necesare pentru înlăturarea oricărui impedimente în activitatea pe care o desfășoară."

"Art. 43. - (1) Persoanele juridice care nu respectă prevederile art. 42 alin. (1) au obligatia de a plăti lunar către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe tară înmultit cu numărul de locuri de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap.

(2) Sunt exceptate de la plata obligatorie prevăzută la alin. (1) persoanele juridice care fac dovada că au solicitat trimestrial la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă repartizarea de persoane cu handicap."

Incepand cu data de 18.07.2004, potrivit Legii nr.343/2004 pentru modificarea si completarea Ordonantei de urgentă a Guvernului nr. 102/1999 privind protectia specială si încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicata in M.O. nr.641 din data de 15.07.2004:

"Art. 42. - (1) Agenții economici care au cel puțin 75 de angajati, precum si autoritățile si institutiile publice care au cel puțin 25 de functii contractuale, au obligatia de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajati, respectiv din numărul de functii contractuale prevăzute în statul de functii."

"Art. 43. - (1) Agenții economici, autoritățile si institutiile publice care nu respectă prevederile art. 42 alin. (1) au obligatia de a plăti lunar către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe tară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap.

(2) Sunt exceptati de la plata obligatorie prevăzută la alin. (1) agentii economici, autoritățile si institutiile publice care fac dovada că au solicitat trimestrial la agentiiile judetene de ocupare a fortei de muncă, respectiv a municipiului Bucuresti, repartizarea de persoane cu handicap calificate în meseriile respective si că acestea nu au repartizat astfel de persoane în vederea angajării."

Incepand cu data de 21.12.2006, prin art.77 din Legea nr.448/2006 privind protectia si promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, publicata in M.O. nr. 1006 din data de 18.12.2006, se stipuleaza:

Art. 77. - (1) Persoanele cu handicap pot fi încadrate în muncă conform pregătirii lor profesionale si capacității de muncă, atestate prin certificatul de încadrare în grad de handicap, emis de comisiile de evaluare de la nivel judetean sau al sectoarelor municipiului Bucuresti.

(2) Autoritățile si institutiile publice, persoanele juridice, publice sau private, care au cel puțin 50 de angajati, au obligatia de a angaja persoane cu handicap într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajati.

(3) Autoritățile si institutiile publice, persoanele juridice, publice sau private, care nu angajează persoane cu handicap în condițiile prevăzute la alin. (2), pot opta pentru îndeplinirea uneia dintre următoarele obligatii:

a) să plătească lunar către bugetul de stat o sumă reprezentând 50% din salariul de bază minim brut pe tară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap;

b) să achizitioneze produse sau servicii de la unități protejate autorizate, pe bază de parteneriat, în sumă echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat în condițiile prevăzute la lit. a).

(4) Fac exceptie de la prevederile alin. (2) institutiile publice de apărare națională, ordine publică si siguranță națională."

Fata de cadrul legal mentionat anterior si de documentele existente la dosarul contestatiei se retine obligatia de a angaja persoane cu handicap într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajati, in conditiile prevazute la art.42 din O.U.G. nr.102/1999

privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare, a următoarelor categorii de contribuabili:

- *persoanele juridice care au un număr de cel puțin 100 de angajați*, potrivit O.U.G. nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap;

- *agenții economici care au cel puțin 75 de angajați, începând cu data de 18.07.2004*, potrivit Legii nr.343/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap;

- *persoanele juridice care au cel puțin 50 de angajați, începând cu data de 21.12.2006*, potrivit art.77 din Legea nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

Totodată, legiuitorul a prevăzut în mod expres faptul că, în cazul nerespectării acestor prevederi legale au obligația de a plăti lunar către bugetul de stat a unei sume egale cu salariul minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap sau potrivit art.77 din Legea nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap pot opta, fie pentru plata lunară către bugetul de stat a unei sume reprezentând 50% din salariul de bază minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap, fie pentru achiziționarea de produse sau servicii de la unități autorizate, în sumă echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat în condițiile prevăzute la lit. a).

Din constatările organelor de inspecție fiscală reiese faptul că, în perioada 01.03.2002-31.12.2006, SC X SRL a înregistrat lunar un număr mai mare de 100 salariați, respectiv de 75 de salariați începând cu luna iulie 2004, pentru care avea obligația calculării și efectuării varsămintelor în contul contribuției privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.

Prin adresa nr.1483/27.02.2007, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse - Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap comunică SC X SRL, urmare adresei nr.236/22.02.2007 prin care societatea solicită lamuriri cu privire la aplicarea prevederilor OUG nr.102/1999 și ale Legii nr.448/2006 faptul că, prevederile art.42 și 43 din OUG nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în munca a persoanelor cu handicap se aplică *“pentru fiecare dintre sucursalele dumneavoastră care depășesc numărul de angajați stipulat în OUG nr.102/1999, respectiv în Legea nr.448/2006.”*

Ulterior, *prin adresa nr.1483/18.07.2007*, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse - Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap comunică, atât SC X SRL cât și DGFPMB - Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa înregistrată sub nr.29228/23.07.2007, faptul că dispozițiile art.42 și 43 din OUG nr.102/1999 și ale art.77 din Legea nr.448/2006 se aplică *“persoanei juridice, în speta SC X SRL și nu fiecărei sucursale în parte.”*

Prin adresa nr.1483/07.08.2007, înregistrată la DGFPMB sub nr.32603/18.08.2007, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse - Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap precizează că revine la adresa DGFPMB nr.7577/05.07.2007, în sensul că prevederile art.42 și 43 din OUG nr.102/1999 și ale art.77

alin.(2) din Legea nr.448/2006 se aplica *“pentru fiecare dintre sucursalele societăților comerciale care depasesc numarul de angajati stipulat in OUG nr.102/1999, respectiv in Legea nr.448/2006”*, mentionand ca *“(...) am recurs la prezenta pentru a stabili reglementarea unitara a legii, atat pentru speta SC X SRL, cat si pentru terti angajatori care se afla in situatii similare (ex. banci, societăți de asigurari, etc).”*

Urmare punctelor de vedere contradictorii exprimate de Autoritatea Nationala pentru Persoanele cu Handicap cu privire la aplicarea prevederilor art.42 si 43 din OUG nr.102/1999, prin adresa nr.I 9194/27.09.2007, Activitatea de Inspectie Fiscala - Serviciul Inspectie Fiscala 3 Contribuabili Mijlocii din cadrul DGFPMB a solicitat inca odata lamuriri privind modul aplicare unitara a prevederilor OUG nr.102/1999.

Prin adresa nr.11552/10.10.2007, emisa de Ministerul Muncii, Familiei si Egalitatii de Sanse - Autoritatea Nationala pentru Persoanele cu Handicap, se precizeaza:

“Referitor la aplicarea art.77 din Legea nr.448/2006 privind protectia si promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificarile si completarile ulterioare, in urma unei atente analize a spetei prezentata de institutia dumneavoastra prin adresele 7168/18.06.2007, 7577/05.07.2007 si 9194/27.09.2007, precizam urmatoarele:

Avand in vedere prevederile Legii nr.448/2006, art.77 - (2) “Autoritățile si institutiile publice, persoanele juridice, publice sau private, care au cel puțin 50 de angajati, au obligatia de a angaja persoane cu handicap într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajati”;

Tinand seama de dispozitiile Legii nr.31/1990 privind societatile comerciale, art.43 - (1) “Sucursalele sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților comerciale si se înmatriculează, înainte de începerea activității lor, în registrul comertului din judetul în care vor functiona”;

Pentru respectarea prevederilor legale in vigoare, in cazul societății comerciale cu mai multe sucursale, art.77 al Legii nr.448/2006 se va aplica prin raportare la numărul de angajati de la nivelul persoanei juridice -societatea comerciala.

Prezenta adresa anuleaza continutul adresei nr.1483/07/08/2007.”

Avand in vedere precizarile de mai sus nu poate fi retinuta afirmatia privind interpretarea si aplicarea eronata a legii de catre organul fiscal, intrucat inspectia fiscala a avut in vedere adresa mai sus mentionata, prin care organul abilitat, in speta Ministerul Muncii, Familiei si Egalitatii de Sanse, prin Autoritatea Nationala pentru Persoanele cu Handicap s-a pronuntat in sensul ca, obligatia calcularii si efectuării varsamintelor in contul contributiei privind protectia specială si încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap revine persoanei juridice, raportat la numărul total de salariatii inregistrat la nivelul acesteia, respectiv SC X SRL si nu fiecărei sucursale.

In ceea ce priveste observatia potrivit careia, aceste prevederi sunt aplicabile la nivelul fiecărei sucursale, intrucat acestea sunt entitati separate inregistrate distinct la Registrul Comertului din judetul respectiv se retine faptul ca, urmare adresei Activitatii de Inspectie Fiscala din cadrul DGFPMB nr.I 6212/14.05.2007 prin care s-au solicitat precizari referitoare la personlitatea juridica a sucursalelor, prin adresa nr.107121/29.05.2007 emisa de Oficiul National al Registrului Comertului se precizeaza urmatoarele:

“Regimul juridic la sucursalelor este reglementat de dispozitiile art.43 din Legea nr.31/1990 privind societatile comerciale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, potrivit art.43 alin.(1) din Legea nr.31/1990 privind societatile comerciale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

“Sucursalele sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților comerciale si se înmatriculează, înainte de începerea activității lor, în registrul comerțului din județul în care vor funcționa.

(2) Dacă sucursala este deschisă într-o localitate din același județ sau în aceeași localitate cu societatea, ea se va înregistra în același registru al comerțului, însă distinct, ca înregistrare separată.”

Ca atare nu poate fi reținută nici interpretarea noțiunii de “agent economic” și “persoana juridică”, în condițiile în care însăși petenta invocă în definiția acestor noțiuni prevederile art.43 alin.(1) din Legea nr.31/1990 privind societatile comerciale, conform careia sucursalele sunt definite ca entități fără personalitate juridică ale societăților comerciale și nu ca persoane juridice independente.

Referitor la definiția dată noțiunii de agent economic din dicționarul economic se reține că în materie de obligații fiscale datorate de contribuabili (între care contribuția privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap), sunt aplicabile reglementările fiscale, așa cum au fost prezentate anterior; or, potrivit principiului de drept “*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus.*”

În consecință, se reține că S.C. X S.R.L. avea obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați, conform art.42 și 43 din OUG nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, întrucât aceasta nu a angajat și ulterior nici nu a făcut dovada că *a solicitat trimestrial la agențiile județene de ocupare a forței de muncă, respectiv a municipiului București, repartizarea de persoane cu handicap calificate în meseriile respective și că acestea nu au repartizat astfel de persoane în vederea angajării*, așa cum este prevăzut la art.43 alin.(2) din OUG nr.102/1999, respectiv ale art.77 alin.(2) din Legea nr.448/2006.

Ținând seama de aspectele prezentate și de prevederile art.206 și ale art.213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“Art.206(1)-Contestatia se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

d) **dovezile pe care se întemeiază;**

(...)”

“Art.213(1)-În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(...)

(4) Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”,

se retine ca petenta nu depune dovezi care sa probeze calculul eronat al contributiei stabilite de organele de inspectie fiscala si ca atare, masura prin care Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul DGFPMB a procedat la calcularea contributiei privind protectia specială si încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap in suma de Y lei a fost dispusa in mod corect si legal, astfel incat urmeaza a se respinge contestatia ca neintemeiata.

3.1.2. Referitor la accesoriile in suma de T lei aferente contributiei privind protectia specială si încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere, in conditiile in care in sarcina acesteia a fost stabilita contributia privind protectia specială si încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap in suma de Y lei.

In fapt, asa cum s-a retinut prin prezenta decizie, organele de inspectie fiscala au calculat in sarcina societatii ca fiind datorata contributia privind protectia specială si încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap in suma de Y lei, asupra careia au calculat majorari de intarziere/dobanzi in suma de T1 lei si penalitati de intarziere in suma de T2 lei.

In drept, potrivit O.G. nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare:

Art. 13 - "Pentru achitarea cu intarziere a obligatiilor bugetare, debitorii datoreaza majorari de intarziere calculate pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data realizarii sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale in vigoare.

Cota majorarilor de intarziere se stabileste prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Finantelor Publice, corelata cu taxa oficiala a scontului, stabilita de Banca Nationala a Romaniei.

In cazul constatarii unor diferente de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data realizarii acesteia inclusiv, prevederile alin.1 aplicandu-se corespunzator.

In cazul obligatiilor bugetare stinse prin compensare, majorarile de intarziere pentru neplata acestor obligatii se calculeaza pana la data la care compensarea a devenit posibila, potrivit legii."

Art.13' - (...) "Plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii bugetare, cu exceptia dobanzilor, penalitatilor de orice fel si a amenzilor, se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termen de plata. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor si/sau a penalitatilor”.

Prevederi asemanatoare au fost preluate prin O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare si prin O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere/dobanzile si penalitatile de intarziere, calcularea acestora reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina petentei au fost stabilite obligatii de plata reprezentand contributia privind protectia specială si încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap in suma de Y lei, conform prevederilor legale susmentionate aceasta datoreaza si majorarile de intarziere/dobanzile si penalitatile de intarziere in suma de T lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalae*.

In sustinerea contestatiei, petenta nu face dovada calculului eronat al accesoriilor.

Drept urmare, contestatia petentei urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

3.2. Referitor la Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. , , cauza supusa solutionarii este daca Serviciul de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea contestatiei formulata de petenta impotriva acesteia, in conditiile in care prin aceasta decizie de impunere nu au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare in urma inspectiei fiscale, iar contestatoarea nu demonstreaza vatamarea sa prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

In fapt, prin contestatia formulata, SC X SRL se indreapta si impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. , emisa in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. I , aceasta fiind comunicata sub semnatura la data de 29.10.2007.

Prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. nu au fost stabilite obligatii fiscale in urma inspectiei fiscale.

In drept, in conformitate cu dispozitiile art.205 alin.(1) si alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata :

“(1) - Împotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu înlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în conditiile legii.”

(2) - Este îndreptatit la contestatie numai cel care considera ca a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

Cu privire la indeplinirea conditiilor procedurale, Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinului presedintelui ANAF nr.519/27.09.2005 precizeaza:

"9.3 În solutionarea contestatiilor, exceptiile de procedura pot fi urmatoarele: nerespectarea termenului de depunere a contestatiei, lipsa calitatii procesuale, lipsa capacitatii, lipsa unui interes legitim, contestarea altor sume si masuri decât cele care au facut obiectul actului atacat."

"13.1. Contestatia poate fi respinsa ca:

(...)

d) lipsita de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează ca a fost lezată în dreptul sau interesul său legitim;"

Din documentele anexate la dosarul cauzei rezulta ca Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. contestată de petenta, a fost emisă în baza constatarilor cuprinse în raportul de inspecție fiscală nr. I .

Se constată ca prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în urma inspecției fiscale, astfel încât contestația nu demonstrează ca a fost lezată în dreptul sau în interesul legitim prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

Ca urmare, potrivit art. 217 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 13.1 lit.d) din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui ANAF nr.519/27.09.2005, pentru capatul de cerere formulat de petent împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. , contestația va fi respinsă ca lipsită de interes.

3.3. Referitor la solicitarea petentei privind suspendarea executării deciziei de impunere contestate

Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul de Soluționare a Contestărilor din cadrul D.G.F.P.-M.B. se poate investi cu soluționarea acestui capat de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actelor administrative fiscale nu se află în competența sa materială de soluționare.

In fapt, SC X SRL a solicitat, prin contestația formulată, suspendarea executării deciziei de impunere.

In drept, prevederile art. 215 alin. (1) și (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cautiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de până la 2.000 lei.”

Totodată, dispozițiile art. 14 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în

care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere aceste dispoziții imperative ale legii, solicitarea petentei de suspendare a executării deciziei de impunere intra sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Serviciul de Soluționare a Contestărilor din cadrul D.G.F.P.-M.B. nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere.

Prin urmare, contestația petentei va fi respinsă ca inadmisibilă pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 42 și art.43 din O.U.G. nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare, art.77 din Legea nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare, adresa nr.11552/10.10.2007 emisă de Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse - Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, art.13 și art.13¹ din OG nr.11/1996 executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, art.14 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, art.205 alin.(1) și alin.(2), art. 206 alin.(1), art. 209 alin. (1) lit.a), art.213 alin.(1) și (4), art.215 alin.(1) și (2), art.216 alin.(1) și (3) și art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct.9.3. și 13.1. din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui ANAF nr.519/2005:

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiată contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. pentru suma de Y lei, reprezentând varsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap și pentru suma de T lei reprezentând accesorii aferente.

2. Respinge ca lipsită de interes contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. .

3. Respinge ca inadmisibilă contestația formulată în ceea ce privește suspendarea executării deciziei de impunere.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată potrivit legii, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București